

רע"פ 5149/21 - איאדדקידק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5149/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: איאדדקידק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי)
בעפ"ת 53020-05-21 מיום 27.6.2021

בשם המבקש: עו"ד שמעון מור יוסף

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) מיום 27.6.2021
בעפ"ת 53020-05-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים בתת"ע
7961-10-20.

רקע והליכים קודמים

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בשעת הוראת נהיגה,
בניגוד להוראות סעיף 16(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. ביום 12.4.2021 הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות. בית משפט השלום נתן אמון בעדות השוטרת אשר ערכה את ההזמנה לדין בעניינו של המבקש, וציין כי לא מצא לתת אמון בעדות המבקש עצמו.

3. ביום 21.4.2021 גזר בית המשפט את דינו של המבקש לקנס בסך 2,000 שקלים, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וכן לפסילה מותנית. בית המשפט ציין כי המבקש הורשע בעבירה דומה בשנת 2019, בגינה הוטל עליו בין היתר עונש של פסילה מותנית לתקופה של חודשיים, וכי בעברו הרחוק הרשעה נוספת בגין עבירה דומה. בית המשפט הורה כי הפסילה המותנית שנגזרה על המבקש בתיק הקודם תרוצה בחופף לפסילה בתיק שלפניו.

4. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי. בערעורו, טען המבקש כי לא היה מקום לתת אמון בגרסת השוטרת, ותחת זאת ראוי היה לתת אמון בגרסתו שלו, לפיה לא ביצע את העבירה, ולא אחז בטלפון אלא הסיט את מבטו לעברו. כן טען כי עונשו מחמיר יתר על המידה.

בית משפט קמא דחה את הערעור, בצינו כי אין בטענות המבקש כדי להצדיק התערבות בממצאיו של בית משפט קמא, וכי בהינתן העובדה שהמבקש עבר את העבירה הנוכחית שנה לאחר שהורשע בעבירה דומה אחרת, הרי שבית משפט קמא עשה עמו חסד, ועונשו אינו חמור כלל וכלל.

5. המבקש אינו משלים עם פסק הדין. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

נימוקי הבקשה

6. המבקש טוען, בין היתר, כי ממצאי בית משפט השלום אינם מתיישבים עם ההיגיון ועם השכל הישר. נטען כי לא היה מקום לתת אמון בעדות השוטרת, וכי במקרה מושא הבקשה עניין ציבורי רב שכן מדובר בתיק בגדרו "נשללת חירותו של אדם ונגדעת פרנסתו ועיסוקו עם נזקים לטווח ארוך". המבקש עומד על חפותו, וטוען כי להרשעתו אין אחיזה בחומר הראיות מלבד בעדותה של השוטרת.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או לאי צדק מהותי (רע"פ 4971/21 עסלי נ' מדינת ישראל (18.7.2021)).

9. הבקשה שלפני אינה באה בגדרם של חריגים אלה. היא אינה מציגה כל שאלה עקרונית, אלא נטועה כולה

בנסיבות המקרה הפרטי של המבקש. לא מצאתי גם כי עולה ממנה חשש ממשי לעיוות דין או לאי צדק מהותי. הלכה למעשה, מתמקדת הבקשה בקביעות העובדתיות של בית משפט השלום. כידוע, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור בפני ערכאה שלישית (ראו, למשל: רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל (6.1.2020)).

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז באב התשפ"א (25.7.2021).

ש ו פ ט
